

DRABIK (2) *sb m*

a *pochylone*.

sg N drąbik (2). ◇ [*pl N* drąbikowie.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

1. [*Dem. od „drab” ‘żołnierz najemny’*: bo tak ná on čás drąbikowie náłzy chadzáli z ószczepy/ á miecze przy boku mieli: páwęzy też miewáli *BielKron* 373 (*Linde*).]

2. *Dem. od „drab” ‘łotr, hultaj’*: tu w znaczeniu żartobliwym (2) : Páni czapkę przepiła/ á s niego fie śmieie. Powie: iż ią [czapkę] vkrádli/ cíńęcy fie drabi/ Rzecze mąż: częfto wždy ten drabik czapki ízwabi. *BielSat* C2 [*idem*] *BielRozm* 18.

Synonim: 2. łotrzyk.

KN